

Formålet med beslutningsforslaget skulle være at få flere til at vælge adoption. Ved at sætte en pris på kunstig befrugtning, der nærmer sig det, en adoption koster, er det så tankegangen, at folk vil vælge adoption, eller man skulle, ved at sænke prisen på adoption, få folk til at undlade behandling med kunstig befrugtning.

Vi ved jo – og det siger forslagsstillerne også – at mange par først forsøger sig med kunstig befrugtning for så først senere, hvis det er nødvendigt, at fortsætte med adoption. Men det er ikke nødvendigvis et udtryk for, at folk vælger den ene løsning frem for den anden af økonomiske grunde. Der er ingen tvivl om, at det for parret, der ønsker sig et barn, men ikke kan få det ved egen hjælp, er et meget relevant spørgsmål at tage stilling til, men det er også et meget følsomt spørgsmål. Og vi kan konstatere, at de fleste vælger først at forsøge sig ved hjælp af kunstig befrugtning.

Regeringen afviser altså brugerbetaling i vort sygehusvæsen, også når det gælder kunstig befrugtning, og regeringen har heller ikke aktuelle muligheder for at øge støtten til adoptionsforældrene. Derfor kan regeringen ikke anbefale beslutningsforslaget.

Sandy Brinck (S):

At mulighederne for adoption kontra kunstig befrugtning burde være ligestillede, er principielt en sympatisk tanke, som vi i Socialdemokratiet let kunne lade os besnære af, men vi ser samtidig mange forhold, som gør det utrolig svært, og vi finder, at der er nogle helt grundlæggende spørgsmål, som vi også må forholde os til i denne her debat.

Forslagsstillerens formål med dette beslutningsforslag er at tilskynde til valg af adoption frem for kunstig befrugtning, og da melder sig spørgsmålet: Har barnløse en større moralsk forpligtelse end andre til at give disse børn et godt liv? Er det for forslagsstillerne måske ligefrem usympatisk, når barnløse vælger kunstig befrugtning frem for adoption? Jeg siger dette blot for at påpege, at i Socialdemokratiet vil vi ikke udpege den moralske løsning.

I Socialdemokratiet er vi opmærksomme på, at valget mellem adoption og kunstig befrugtning er svære personlige beslutninger, hvis udfald ikke alene afgøres af procedurer eller økonomi. Vi er også opmærksomme på, at de par, som vælger mellem henholdsvis adoption og kunstig befrugtning, er de samme; ofte adopte-

res efter flere forgæves forsøg af fertilitetsbehandling. Så valget er ikke et enten-eller, men snarere et både-og for mange mennesker.

I den socialdemokratiske gruppe synes vi i øvrigt, at det er væsentligt at holde fast i, at Folketinget i juni 1999 ændrede loven om adoption og gjorde processen mere smidig og mere uafhængig af de formidlende organisationer; en kraftig modernisering, som klart havde til formål at gøre det mindre besværligt at adoptere og gøre valget lettere via informationskurser og -møder.

Men forudsætningerne og procedurerne for henholdsvis adoption og kunstig befrugtning bliver aldrig de samme, og derfor er der kun det økonomiske aspekt tilbage, og i den relation har vi to muligheder: Vi kan enten indføre brugerbetaling på kunstig befrugtning, eller vi kan øge tilskuddet til adoption.

I Socialdemokratiet vil vi ikke indføre brugerbetaling i den danske sygehusbehandling. Vi ønsker på ingen måde at åbne op for en glidebane væk fra den fri og lige adgang til behandling i sygehusvæsenet, som alle dage har været en socialdemokratiske mærkesag.

For os at se er der altså kun den mulighed tilbage, at man øger tilskuddet til adoption, hvilket vi ingenlunde har noget imod, men vi må konstatere, at i den finanslov, vi netop behandler i Tinget i disse dage, er der ikke afsat flere penge til området, og derfor kan det være et ønske til kommende forhandlinger.

Når det er sagt, finder vi i Socialdemokratiet også, at vi i en sådan økonomisk diskussion skal være opmærksomme på, at en eventuel forøgelse af tilskuddet ikke blot fører til en prisstigning i formidlingsgebyret, lige så vel som vi finder det rigtigt allerede nu at gøre opmærksom på, at flere af udgifterne i forbindelse med adoption ligger uden for både formidlingsorganisationernes og vores kontrol. Jeg tænker her på krav fra donorlandene, f.eks. at et par selv skal hente barnet og tilbringe et antal uger i landet i den forbindelse.

På baggrund af de ovennævnte overvejelser kan Socialdemokratiet altså ikke støtte beslutningsforslaget, men vi har intet imod at inddrage adoptionstilskuddet i diskussionerne om prioriteringer ved kommende finanslovforhandlinger; men det er også her debatten skal tages, for det er her, man skal se det i sammenhæng med de mange andre ting, vi gerne vil, og hvad adoptionstilskuddet i så fald skal prioriteres frem for.